

ระเบียบกรมป่าไม้

ว่าด้วยการจัดทำหลักเขต ป่าย หรือเครื่องหมายอื่น เพื่อแสดงแนวเขตป่าชุมชน
บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ และบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และรูปแบบในการจัดทำหลักเขต ป่าย หรือเครื่องหมายอื่น ที่ใช้แสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ และบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครอง ดูแล และบริหารจัดการป่าชุมชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๒
อธิบดีกรมป่าไม้ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการจัดทำหลักเขต ป่าย หรือ
เครื่องหมายอื่น เพื่อแสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ และบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์
พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“พื้นที่เอกชน” หมายความว่า ที่ดินที่บุคคลได้มาตามประมวลกฎหมายที่ดิน

“พื้นที่หวงห้ามของทางราชการ” หมายความว่า พื้นที่ป่าอนุรักษ์ พื้นที่ที่ส่วนราชการ
รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลใดได้รับอนุญาตเข้าทำประโยชน์ พื้นที่ที่กรมป่าไม้ใช้
หรือจัดการหรือประกาศเป็นพื้นที่วิจัยหรือจัดการใด ๆ และที่ดินที่อยู่ในความครอบครองดูแล
ตามกฎหมายของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ

ข้อ ๔ ให้อธิบดีกรมป่าไม้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่ง
เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้อธิบดีกรมป่าไม้เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด
คำวินิจฉัยนั้นให้เป็นที่สิ้นสุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ เมื่อได้ประกาศจัดตั้งป่าชุมชนในราชกิจจานุเบกษา หรือเมื่อคณะกรรมการป่าชุมชน
ประจำจังหวัดอนุมัติแผนจัดการป่าชุมชน ตามมาตรา ๑๐๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สังกัดกรมป่าไม้
ร่วมกับคณะกรรมการจัดการป่าชุมชนและสมาชิกป่าชุมชนต้องให้ความร่วมมือในการดำเนินการจัดทำ
หลักเขต ป่าย หรือเครื่องหมายอื่น เพื่อแสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณ
เพื่อการใช้ประโยชน์

ข้อ ๖ การจัดทำหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่น ตามข้อ ๕ ให้พิจารณาตามความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ความจำเป็น ลักษณะการใช้ประโยชน์ และต้องจัดทำจากวัตถุหรือสิ่งอื่นใดที่ไม่เสื่อมสภาพหรือลบเลือนได้ง่าย หรือจัดทำโดยใช้ระบบเทคโนโลยีหรือวิธีการอื่นใดที่สามารถใช้ตรวจสอบความชัดเจนและแน่นอนของแนวเขตได้ เพื่อให้สมาชิกป่าชุมชน คณะกรรมการจัดการป่าชุมชน เจ้าหน้าที่ป่าชุมชน พนักงานเจ้าหน้าที่ บุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบุคคลภายนอกและประชาชนทั่วไปสามารถทราบได้อย่างชัดเจนว่าบริเวณดังกล่าวเป็นแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์

หมวด ๒

การจัดทำหลักเขตป่าชุมชน หรือหลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์

ข้อ ๗ หลักเขตป่าชุมชนให้มีรูปแบบหรือลักษณะ และดำเนินการปักหลักเขตตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) รูปแบบหรือลักษณะของหลักเขต

หลักเขตให้ทำด้วยเสาปูนเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนาดหน้ากว้างและหนา ๑๐ x ๑๐ เซนติเมตร ยาว ๑.๒๐ เมตร ที่มีความแข็งแรงคงทน ส่วนบนของหลักเขตด้านหนึ่งให้มีตราครุฑปี่มกลีขนาดสูง ๕ เซนติเมตร และตัวอักษรขนาดสูง ๕ เซนติเมตร ระบุย่อคำว่า “เขตป่าชุมชน” และหมายเลขหลักเขตตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ๑ หรือที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดเพิ่มเติม

(๒) หลักเกณฑ์ในการปักหลักเขต

(ก) ปักหลักเขตให้อยู่ในแนวตั้งตรงกับตำแหน่งแนวเขตป่าชุมชนที่กำหนดไว้ในแผนที่แสดงแนวเขตป่าชุมชนที่จัดทำขึ้นตามระเบียบที่ออกตามความในมาตรา ๓๕ วรรคสาม

(ข) ปักหลักเขตลึกลงไปในพื้นที่ดินประมาณ ๕๐ เซนติเมตร แสดงจุดทุกแห่งที่เส้นเขตหักมุมหรือเปลี่ยนทิศทางของแนวเขตป่าชุมชน มีระยะห่างตามความเหมาะสมตามสภาพพื้นที่

ข้อ ๘ หลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ให้ใช้หลักเขตที่มีรูปแบบหรือลักษณะ และดำเนินการปักหลักเขตตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) รูปแบบหรือลักษณะของหลักเขต

หลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ให้ทำด้วยเสาปูนเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนาดหน้ากว้างและหนา ๑๐ x ๑๐ เซนติเมตร ยาว ๑.๒๐ เมตร ที่มีความแข็งแรงคงทน ส่วนบนของหลักเขตให้ทำด้วยสีเขียนตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ๒ หรือที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดเพิ่มเติม

(๒) หลักเกณฑ์ในการปักหลักเขต

(ก) ปักหลักเขตให้อยู่ในแนวตั้งตรงกับตำแหน่งแนวเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ตามที่กำหนดไว้ในแผนจัดการป่าชุมชน

(ข) ปักหลักเขตลึกลงไปในพื้นที่ดินประมาณ ๕๐ เซนติเมตร แสดงจุดทุกแห่งที่เส้นเขตหักมุมหรือเปลี่ยนทิศทางของแนวเขต มีระยะห่างตามความเหมาะสมตามสภาพพื้นที่

ข้อ ๙ ในกรณีที่ไม่สามารถปักหลักเขตให้อยู่ตรงกับตำแหน่งที่กำหนดตามข้อ ๗ และข้อ ๘ ได้ เนื่องจากสภาพภูมิประเทศหรือสภาพทางธรรมชาติของพื้นที่ไม่เหมาะสมที่จะปักหลักเขตป่าชุมชนหรือหลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ แล้วแต่กรณี หรือการปักหลักเขตอาจไม่มีความคุ้มค่า กรณีนี้อาจใช้แนวเขตตามธรรมชาติหรือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นที่มีลักษณะตั้งอยู่เป็นการถาวร เช่น แนวสันเขา แม่น้ำ หรือถนน เป็นหลักเขตป่าชุมชน หรือหลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ แล้วแต่กรณีได้

กรณีที่มีการใช้แนวเขตตามธรรมชาติหรือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นที่มีลักษณะตั้งอยู่เป็นการถาวรมาเป็นหลักเขตป่าชุมชน หรือหลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์แล้วแต่กรณี แต่แนวเขตนั้นมีการเปลี่ยนแปลงลักษณะที่แตกต่างกันในบางบริเวณ เช่น เปลี่ยนจากสันเขาลูกใหญ่เป็นสันเขาลูกเล็ก เปลี่ยนจากสันเขาลูกเล็กเป็นที่ราบแม่น้ำ เปลี่ยนจากแม่น้ำลำธารเป็นทางหลวง ให้นำหลักเขตมาปักในทุกตำแหน่งเฉพาะตรงจุดที่แนวเขตนั้นเปลี่ยนแปลงลักษณะแล้วจึงใช้แนวเขตที่ต่อไปจากจุดปักหลักเขตดังกล่าวเป็นหลักเขตป่าชุมชน หรือหลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ แล้วแต่กรณีต่อไปได้

ข้อ ๑๐ การปักหลักเขตเพื่อกำหนดบริเวณเพื่อการอนุรักษ์และบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ให้ปักหลักเขต เฉพาะบริเวณพื้นที่เพื่อการใช้ประโยชน์ โดยให้ถือว่าพื้นที่ภายนอกแนวเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์และอยู่ในพื้นที่ป่าชุมชนเป็นพื้นที่บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ กรณีแนวเขตพื้นที่บริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์เป็นแนวเดียวกับแนวเขตป่าชุมชนให้ใช้หลักเขตป่าชุมชนเป็นหลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ในส่วนที่เป็นแนวเดียวกันนั้น

หมวด ๓

ป้ายแสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่หลักเขตป่าชุมชน หรือหลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์แล้วแต่กรณีอยู่ห่างกันมาก หรือในบริเวณที่ใช้แนวเขตตามธรรมชาติหรือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นที่มีลักษณะตั้งอยู่เป็นการถาวร เช่น แนวสันเขา แม่น้ำ หรือถนน เป็นหลักเขตป่าชุมชน หรือหลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ และกรณีจำเป็นอื่นที่พนักงานเจ้าหน้าที่สังกัดกรมป่าไม้หรือคณะกรรมการจัดการป่าชุมชนเห็นสมควร เพื่อประโยชน์ในการแสดงจุดสังเกตแนวเขตป่าชุมชน หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ อาจมีการติดตั้งป้ายแสดงแนวเขตดังกล่าวตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ๓ และภาคผนวก ๔ ไว้ด้วยก็ได้

ข้อ ๑๒ ป้ายแสดงแนวเขตป่าชุมชน ให้มีรูปแบบหรือลักษณะ และดำเนินการติดตั้งตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) รูปแบบหรือลักษณะของป้าย

ทำด้วยแผ่นโลหะหรือวัสดุอื่นที่มีความทนทานไม่เสื่อมสลายได้ง่าย มีขนาดความกว้าง ๒๐ เซนติเมตร ยาว ๕๐ เซนติเมตร พื้นสีเขียว ตัวอักษรสีขาว ขนาดสูง ๖ เซนติเมตร ระบุถ้อยคำว่า “เขตป่าชุมชน” โดยมีตราสัญลักษณ์กรมป่าไม้ ด้านหน้าข้อความ

(๒) หลักเกณฑ์การติดตั้งป้าย

(ก) ให้ติดตั้งป้ายบนไม้ยืนต้นในบริเวณที่อยู่ในแนวเส้นเขตพื้นที่ป่าชุมชน ในกรณีที่มีบริเวณนั้นไม่มีไม้ยืนต้นให้ติดตั้งป้ายโดยใช้วิธีการปักเสาเพื่อติดตั้งป้าย

(ข) ไม้ยืนต้นที่จะติดตั้งป้ายควรมีขนาดวัดรอบลำต้นไม่ต่ำกว่า ๕๐ เซนติเมตร

(ค) ให้ติดตั้งป้ายโดยหันหน้าออกนอกพื้นที่ป่าชุมชน และติดให้สูงจากพื้นดินไม่ต่ำกว่า ๓ เมตร แต่ไม่เกิน ๕ เมตร เพื่อให้สังเกตเห็นในระยะไกลได้อย่างชัดเจน

(ง) ระยะห่างในการติดตั้งป้ายให้พิจารณาตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ เว้นแต่กรณีที่เป็นพื้นที่ที่ติดกับพื้นที่เอกชนหรือพื้นที่หวงห้ามของทางราชการ การติดตั้งป้ายให้มีระยะห่างระหว่างกัน ประมาณ ๕๐ เมตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ เมตร

ข้อ ๑๓ ป้ายแสดงแนวเขตบริเวณเพื่อการอนุรักษ์หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ให้มีรูปแบบหรือลักษณะ และดำเนินการติดตั้งตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) รูปแบบหรือลักษณะของป้าย

(ก) ป้ายแสดงแนวเขตบริเวณเพื่อการอนุรักษ์หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ให้ทำด้วยแผ่นโลหะหรือวัสดุอื่นที่มีความทนทานไม่เสื่อมสลายได้ง่าย มีขนาดกว้าง ๒๐ เซนติเมตร ยาว ๕๐ เซนติเมตร

(ข) ป้ายแสดงแนวเขตบริเวณเพื่อการอนุรักษ์ให้ใช้พื้นสีแดง ตัวอักษรสีขาว ระบุถ้อยคำว่า “บริเวณเพื่อการอนุรักษ์” ขนาดสูง ๖ เซนติเมตร

(ค) ป้ายแสดงแนวเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ให้ใช้พื้นสีน้ำตาล ตัวอักษรสีขาว ระบุถ้อยคำว่า “บริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์” ขนาดสูง ๖ เซนติเมตร

(๒) หลักเกณฑ์การติดตั้งป้าย

(ก) ให้ติดตั้งป้ายบนไม้ยืนต้นที่ขึ้นอยู่ตรงแนวแบ่งพื้นที่บริเวณเพื่อการอนุรักษ์และบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ตามแผนจัดการป่าชุมชน ในกรณีที่บริเวณนั้นไม่มีไม้ยืนต้นให้ติดตั้งป้ายโดยใช้วิธีการปักเสาเพื่อติดตั้งป้าย

(ข) ไม้ยืนต้นที่จะติดตั้งป้ายควรมีขนาดวัดรอบลำต้นไม่ต่ำกว่า ๕๐ เซนติเมตร

(ค) ให้ติดตั้งป้ายโดยหันด้านหน้าออกนอกพื้นที่ที่ป้ายแสดงแนวเขต และติดให้สูงจากพื้นดินไม่ต่ำกว่า ๓ เมตร แต่ไม่เกิน ๕ เมตร เพื่อให้สังเกตเห็นในระยะไกลได้อย่างชัดเจน

(ง) ระยะห่างในการติดตั้งป้ายให้พิจารณาตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ เว้นแต่กรณีที่เป็นพื้นที่ที่ติดกับพื้นที่เอกชนหรือพื้นที่หวงห้ามของทางราชการ การติดตั้งป้ายให้มีระยะห่างระหว่างกัน ประมาณ ๕๐ เมตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ เมตร

หมวด ๔

เครื่องหมายอื่นแสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์

ข้อ ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ นอกจากการจัดทำหลักเขต หรือการจัดทำป้ายอาจทำเครื่องหมายอื่นดังต่อไปนี้

(๑) การขุดร่องในแนวเขต ให้ขุดร่องมีความกว้าง ประมาณ ๑.๕๐ เมตร ลึก ๑ เมตร โดยให้ขอบร่องด้านนอกขนานไปกับแนวเขตป่าชุมชน การขุดร่องควรขุดให้ลาดลงไปหากันร่อง เพื่อกันดินพังดินที่ขุดขึ้นจากร่องควรงอไว้ใกล้ ๆ ร่อง ให้เป็นรูปสี่เหลี่ยมยาว ตามแนวเขตป่าชุมชน แต่ให้ลาดลงไปฐานและอัดดินให้แน่น เพื่อกันดินพังทลาย

(๒) การกองดินหรือหิน กรณีที่สามารถหาหินหรือก้อนหิน มากองไว้ตามแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ แล้วแต่กรณีได้ไม่ยาก อาจจัดทำกองดินหรือกองหินไว้ตามสมควร เพื่อช่วยให้เห็นแนวเขตดังกล่าวชัดเจนยิ่งขึ้น

(๓) การล้อมรั้วลวดหนาม ให้กระทำได้เฉพาะในบริเวณที่แนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ ติดต่อกับพื้นที่เอกชนหรือพื้นที่หวงห้ามของทางราชการ และให้กระทำเท่าที่จำเป็นเพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดปัญหาการบุกรุกพื้นที่ หรือบุกรุกทำลายหรือลักลอบใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งกรณีการบุกรุกเข้ามาในบริเวณพื้นที่ป่าชุมชนและกรณีที่มีการบุกรุกของสมาชิกป่าชุมชนเข้าไปในพื้นที่เอกชนหรือพื้นที่หวงห้ามของทางราชการ

(๔) วิธีการอื่นใดนอกจากวิธีการตามที่กำหนดใน (๑) ถึง (๓) ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่สังกัดกรมป่าไม้และคณะกรรมการจัดการป่าชุมชนเห็นสมควร หรือตามที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดเพิ่มเติม แต่จะต้องเป็นการทำเครื่องหมายที่มีลักษณะเป็นการถาวร เห็นได้ชัดเจน ไม่เสื่อมสภาพหรือลบล้างได้ง่าย

หมวด ๕

การจัดทำหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่นที่ใช้แสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ ในกรณีที่มีการเพิกถอนป่าชุมชนบางส่วน หรือขยายพื้นที่ป่าชุมชน

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เพิกถอนป่าชุมชนบางส่วนหรือขยายเขตป่าชุมชนแล้วแต่กรณี หรือกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ ตามแผนจัดการป่าชุมชน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สังกัดกรมป่าไม้ร่วมกับคณะกรรมการจัดการป่าชุมชนถอนหรือทำลายหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่นแสดงแนวเขตเดิม และให้จัดทำหลักเขต ติดตั้งป้าย หรือทำเครื่องหมายอื่นแสดงแนวเขตดังกล่าวใหม่ให้ถูกต้อง

ให้นำความในหมวด ๒ การจัดทำหลักเขตป่าชุมชน หรือหลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์
หมวด ๓ ป้ายแสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์
และหมวด ๔ เครื่องหมายอื่นแสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์
มาใช้บังคับแก่การจัดทำหลักเขต ป้ายหรือเครื่องหมายอื่นเพื่อแสดงแนวเขตตามวรรคหนึ่งด้วย
โดยอนุโลม

หมวด ๖

การซ่อมแซมหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่นที่ใช้แสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์
หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์

ข้อ ๑๖ ให้นำความในหมวด ๒ การจัดทำหลักเขตป่าชุมชน หรือหลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์
หมวด ๓ ป้ายแสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์
และหมวด ๔ เครื่องหมายอื่นแสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์
มาใช้บังคับแก่การซ่อมแซมหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่นในกรณีที่เกิดการชำรุด เสียหาย
หรือสูญหายด้วยโดยอนุโลม

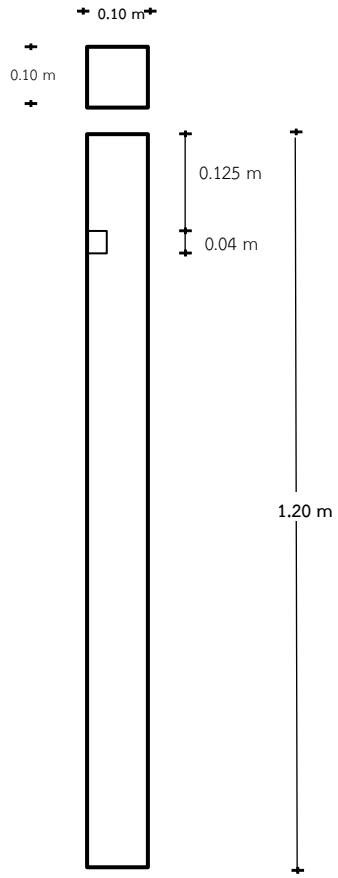
ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

อดิศร นุชดำรงค์

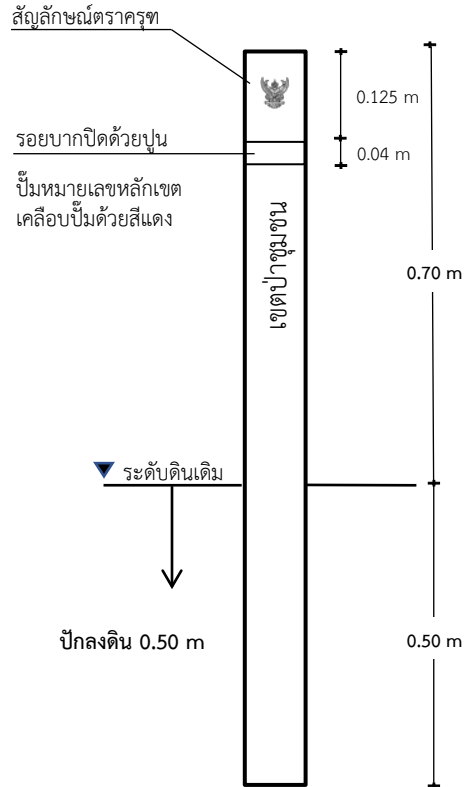
อธิบดีกรมป่าไม้

แบบหลักเขตป่าชุมชน

ภาคผนวก ๑

รูปด้านข้าง

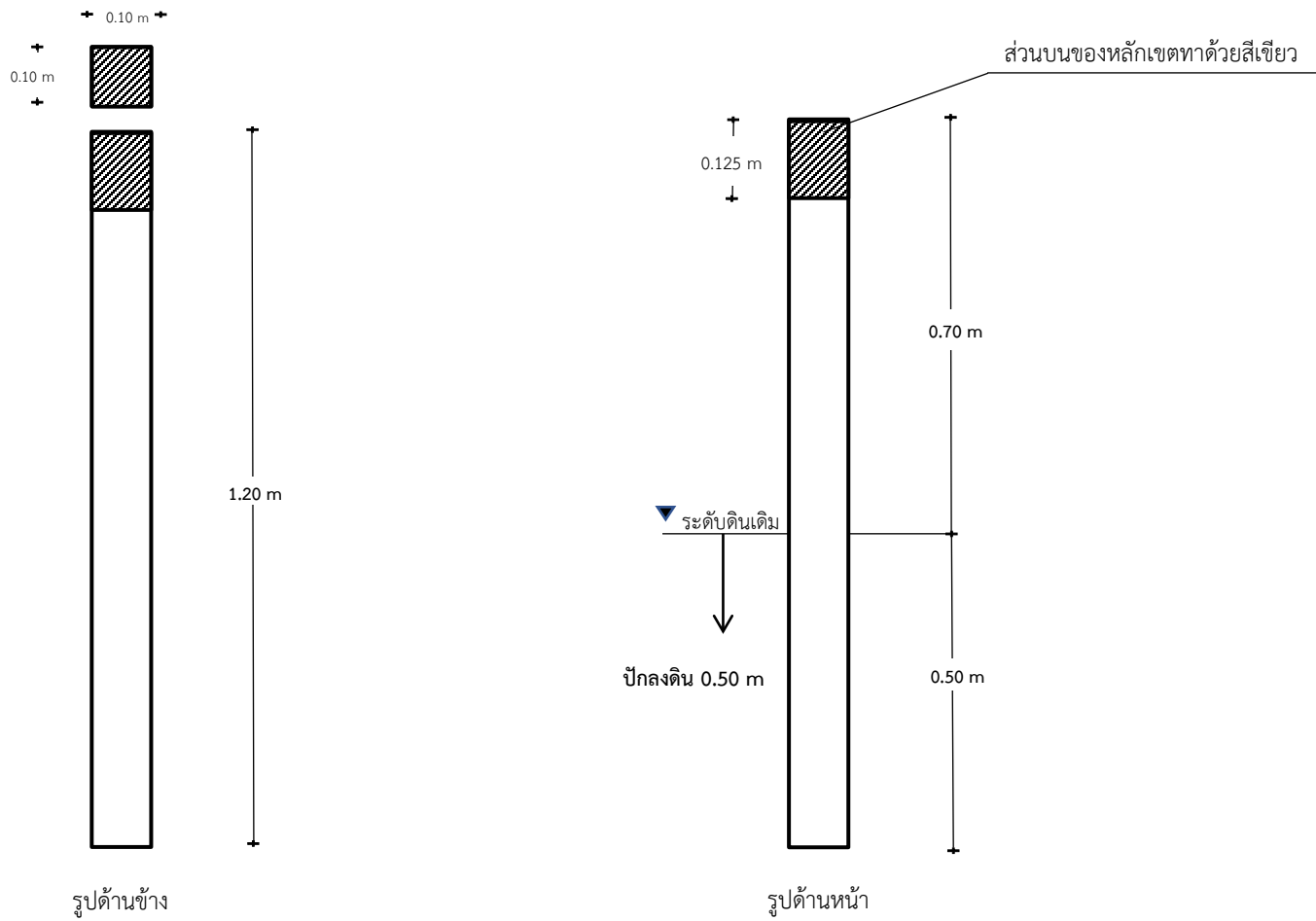

รูปด้านหน้า

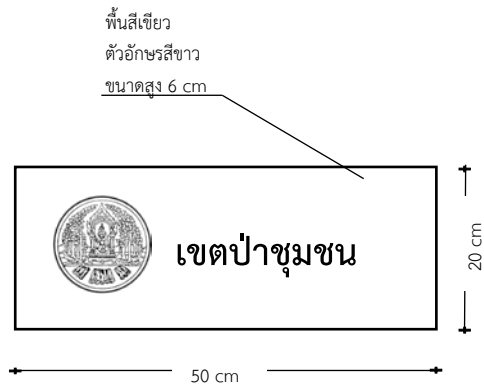
แบบขยายตราครุฑ

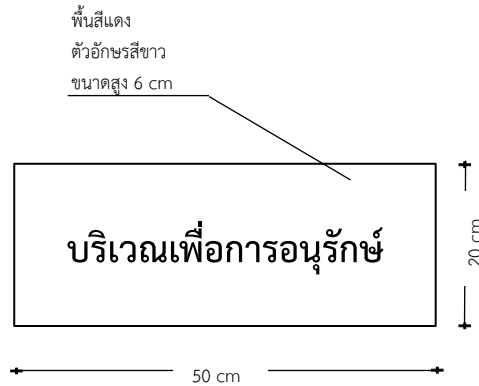
แบบหลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์

แบบป้ายแสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ และบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์

ป้ายแสดงแนวเขตป่าชุมชน

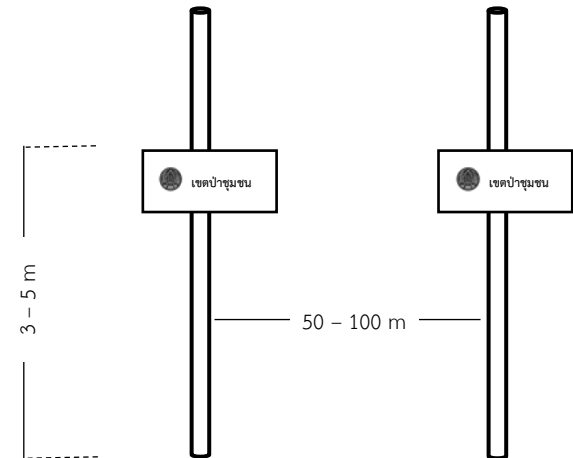
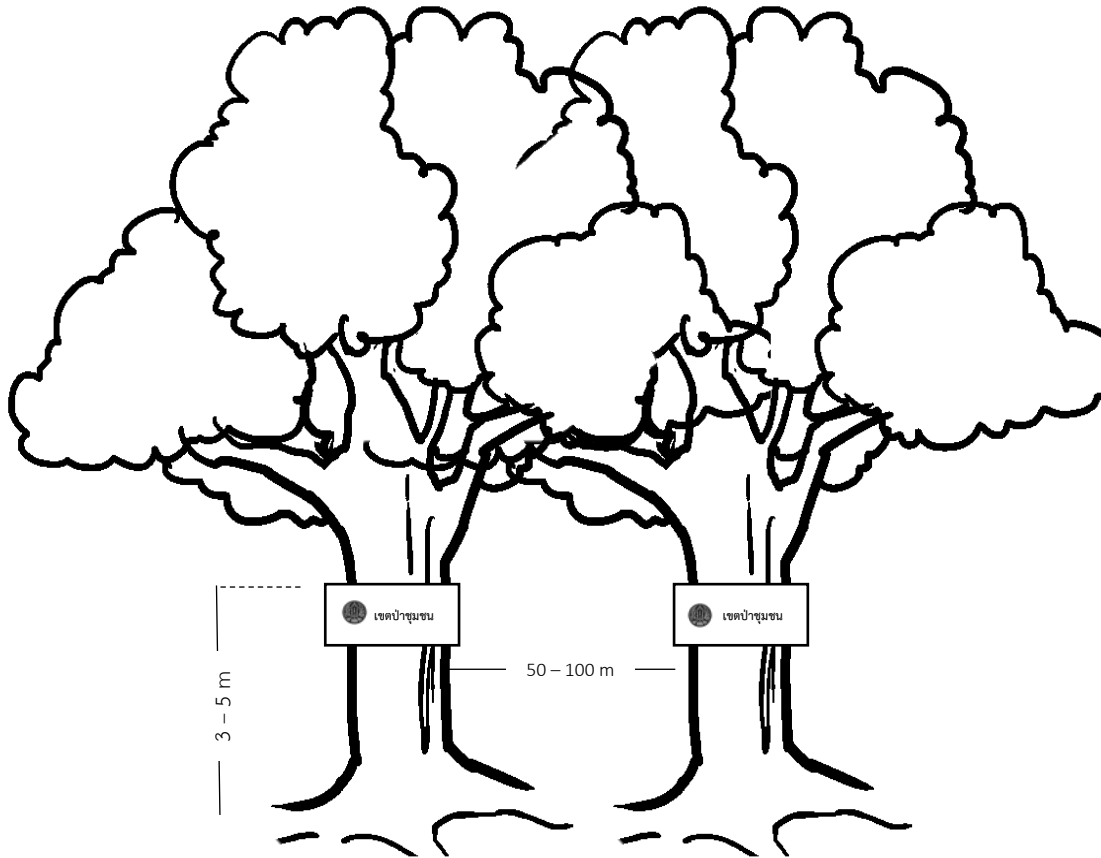
ป้ายแสดงแนวเขตบริเวณเพื่อการอนุรักษ์

ป้ายแสดงแนวเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์

หลักเกณฑ์การติดตั้งป้าย

ภาคผนวก ๔

การติดตั้งป้ายให้พิจารณาตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่
เว้นแต่ กรณีที่เป็นพื้นที่ที่ติดกับพื้นที่เอกชนหรือพื้นที่หวงห้ามของทางราชการ
ให้มีระยะห่างระหว่างกันประมาณ 50 เมตร แต่ไม่เกิน 100 เมตร